

สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยสภาคณาจารย์ พ.ศ.....

๑. จำนวนผู้แสดงความคิดเห็น ๑๖ ราย

มีผู้แสดงความคิดเห็นทางอีเมลจำนวน ๖ ราย

มีผู้แสดงความคิดเห็นทางไปรษณีย์มหาวิทยาลัยจำนวน ๑๐ ราย

๒. สรุปประเด็นข้อเสนอแนะจากการรับฟังความคิดเห็นได้ดังนี้

๒.๑ เห็นด้วยกับร่างข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยสภาคณาจารย์ พ.ศ..... ฉบับใหม่

๒.๒ ไม่เห็นด้วยกับการให้ประธานสภาอาจารย์คณะเป็นสมาชิกประเภทผู้แทนคณะโดยตำแหน่ง เพราะประธานสภาอาจารย์คณะแต่ละแห่งควรดูแลภายในคณะแล้วประสานงานกับสมาชิกสภาคณาจารย์ของคณะนั้น จะทำให้มีจำนวนคนทำงานมากขึ้น ภาระกิจสภาคณาจารย์มิใช่เรื่องผูกขาดตำแหน่ง หากเป็นภารกิจที่คณาจารย์อาสาตัวมาทำงานให้กับมหาวิทยาลัย

๒.๓ สภาอาจารย์ของคณะมีภารกิจและวัตถุประสงค์ที่เฉพาะเจาะจงภายในคณะเท่านั้น แตกต่างจากสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล ที่สมควรมีวัตถุประสงค์ที่มองในมุมกว้าง ดังนั้นไม่สมควรให้สมาชิกสภาคณาจารย์ประเภทผู้แทนคณะต้องเป็นประธานสภาอาจารย์ของคณะเท่านั้น ควรเปิดกว้างให้คณะตกลงกันเองว่าใครจะเป็นส่วนกลาง ใครจะเป็นที่คณะ สภาคณาจารย์ควรพิจารณากระทำบทบาทในขอบเขตที่กำหนดไว้เท่านั้น

๒.๔ ไม่เห็นด้วยกับการให้ประธานสภาอาจารย์ของคณะเป็นสมาชิกประเภทผู้แทนคณะโดยตำแหน่ง เพราะประธานสภาอาจารย์คณะบางคนเป็นทั้งผู้บริหารและกรรมการประจำคณะ และวาระการดำรงตำแหน่งของประธานสภาอาจารย์คณะไม่ตรงกับวาระของสภาคณาจารย์ทำให้การทำงานไม่ต่อเนื่อง

๒.๕ หากต้องการความคล่องตัวในการทำงาน ควรพิจารณาจำนวนสมาชิกสภาคณาจารย์ให้เหลือเพียง ๒๐-๒๕ คน หรือแบ่งเป็นวิทยาเขตละ ๖-๗ คน น่าจะเหมาะสมกว่า

๒.๖ การห้ามผู้ดำรงตำแหน่งบริหารเป็นสมาชิกสภาคณาจารย์ถือเป็นการลิดรอนสิทธิของคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล เนื่องจากการทำหน้าที่บริหาร ถือเป็นภารกิจหนึ่งของมหาวิทยาลัยที่กำหนดไว้ เมื่อทำหน้าที่แล้วไม่ควรให้สิทธิพื้นฐานของคณาจารย์ต้องหมดไป

๒.๗ สภาคณาจารย์เป็นหน่วยงานอิสระ ควรเปิดกว้างไม่ควรห้ามผู้ดำรงตำแหน่งบริหารเป็นสมาชิกสภาคณาจารย์ ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารถือเป็นคณาจารย์คนหนึ่งและเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ ข้อเสนอแนะมีประโยชน์มากไม่ควรตัดสิทธิ์

๒.๘ ควรเพิ่มมาตราเกี่ยวกับ การทำงานของสมาชิก การทำงานของสมาชิกถือเป็นการเสียสละเพื่อมหาวิทยาลัย (ทั้งเวลา กำลังกาย และพลังความคิด) เพราะเป็นการทำงานให้กับมหาวิทยาลัย/คณะ/สถาบัน/วิทยาลัย ต้องให้การสนับสนุนและนับเป็นภาระงานเทียบเท่ากับ ประธานหลักสูตร/หัวหน้าภาควิชา/ผู้ช่วย/รอง ฯลฯ แล้วแต่จะพิจารณา เพราะถ้าทำงานเอาใจใส่จริงจัง ถือว่าทำหน้าที่ให้กับคณะ ทั้งปกป้องผลประโยชน์ให้อาจารย์และบุคลากรในคณะและเสนอแนะการบริหารทั้งในระดับคณะและระดับมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นงานที่ยาก